

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od Kristopna petit-vrsta po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravom času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vsa leta . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vsa leta . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko z vsakim dnem, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne enirame na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Narodna enakopravnost na Češkem.

Poslednji čas se mnogo govori o češkonemški spravi. Slišijo se glasovi na obeh straneh, da je take sprave treba. Mej Nemci želi posebno sprave liberalna stranka, ki se ima boriti na toliko drugih straneh, da jej je že skoro nemogoče nadaljevati boj proti Čehom. Če bi se dosegla sprava na Češkem, bi nemškoliberalna stranka veliko pridobila in lahko bi češki Nemci obračali pozornost drugim pokrajinam.

Mladočeška stranka tudi ni proti spravljivosti, ker ve, da le potem bode mogoče doseči uresničenje češkega državnega prava, ako Nemci ne bodo več videli v tem pravu za se nobene nevarnosti, temveč le gospodarske in politične koristi. To se pa zgodi, ako se poprej uravna narodno vprašanje na Češkem tako, da se ne bode mogla nobena narodnost pritoževati, da se prezira v korist druge.

Češki poslanec dr. Pacak je izdal ta dni neko brošuro, v kateri razpravlja, kako si on to spravo misli. Vsi deželni in državni uradniki bi morali biti večji obeh deželnih jezikov. Da bode pa to mogoče, naj se pa za izpeljavo te namere v praksi določi obrok petnajstih let.

V vseh deželnih in državnih uradih naj se vpelje za notranje in unanje poslovanje popolna narodna enakopravnost v vseh delih dežele. Poslanci bi v deželnem zboru mogli govoriti, v katerem jeziku bi hoteli, kar je pa že tudi sedaj v navadi. Deželni maršal in njegov namestnik bi pa vendar morala biti večja obeh deželnih jezikov.

Pacak ne gre tako daleč, da bi zahteval, da se v srednjih šolah mora vsakdo učiti drugega deželnega jezika, ker znanje jezikov se naj zahteva le od državnih in deželnih uradnikov. Kdor ne misli biti tak uradnik, bode lahko opustil učenje drugega deželnega jezika. Pacak pa zahteva, da se naj sprava na tej podlagi sklene ne samo za Češko, temveč tudi za Moravsko in Šlezijo. Pacak misli, da bi tak zakon se moral skleniti v deželnih zbora, a vendar naj bi stopil v veljavo šele, ko bi ga odobrili vsi trije imenovani deželni zbora.

Nemci s predlogi Pacakovimi niso zadovoljni. Za Češko bi morda še privolili, a za Moravsko in Šlezijo, koder so dosedaj Nemci sami gospodarili, pa ne. Liberalci bi še dovolili, a nemški nacionalci pa že silno kriče. Po njih mnenju se s tem le hoče poslovaniti nemške okraje. Mi radi verjamemo, da bi na Moravskem in v Šleziji, morda celo na Češkem dobil kak kraj bolj slovensko lice, ako bi dobil uradnike, ki bi češčini ne nasprotovali. Taki kraji pa prav za prav že sedaj niso nemški, samo slovenski značaj njihov se še popolnoma pokazati ne more.

Sicer pa ta strah daje slabo spričevalo nemškemu narodu in nemški kulturi. Če se Čehi ne boje, da bi jih dvojezično uradovanje z nekaterimi nemškimi uradniki potujčilo, čemu bi se tega bali Nemci, ki se lahko opirajo na veliko kulturo velicega nemškega naroda in se radi sami ponašajo z večjo svojo omiko.

Po dosedanjih izjavah nemških glasil ni nobenega upanja, da bi prišlo do sprave, če tudi je sedanje stanje v kvar obema narodnostima. Dokler se Nemci in Čehi prepirajo mej seboj, ima v deželah češke krone odločilno besedo fevdalno veposestvo, ki pa ne gleda na koristi nobenega na-

roda, temveč le na svoje stanovske interese. Žal, da Nemci, če tudi se radi bahajo z liberalizmom in demokratizmom, ne pridejo do tega prepričanja. S slovenskega stališča pa ne moremo biti za tak način rešitve narodnega vprašanja, kot ga priporoča Pacak. Razmere v deželnih zbora so za Slovence mnogo neugodnejši, nego za Čeha, če tudi smo mi v svojih željah skromnejši, nego češki bratje. Mi ne zahtevamo, da bi po vsej Štajerski ali Koroški moralo se v obeh deželnih jezikih uradovati, zadovoljni bi bili, če ta obvelja za slovenske okraje. Če bi deželni zbora reševali narodno vprašanje, bi se nam Slovencem slabo godilo. Saj vidimo, da so slovenski poslanci bili prisiljeni celo ostaviti nekatere deželne zbore. Pa tudi Čehi se bodo prepričali, da ta pot ne bode tako hitro pripeljal do smotra. Želimo pa mi ravno tako kakor naši severni bratje, da se kmalu reši narodno vprašanje na temelju pravice, naj se to zgodi po tem ali onem potu, samo, da se ne izključi noben narod živeč pod avstrijskim geslom.

Deželni zbora.

Štajerski. V odsotnosti slovenskih poslancev se je v soboto začelo zasedanje dež. zbora štajerskega. Dež. glavar grof Attems je v svojem ogovoru rekel mej drugim: Obžalujem, da so prazna mesta, kjer so skoraj do konca zadnjega zasedanja sedeli zastopniki kmetijskih občin dolnenjštajerskih. Dogodbe, katere so se primerile koncem zadnjega zasedanja, so nam v živem spominu. Vseel tega sem si svest, da nagibi, katere so navedli ti gospodje poslanci za istop, izvirajo iz krivega tolmačenja glede stališča deželnozbornske večine. Smatral sem se zategadelj opravičenim misliti, da se zbore danes štajerski deželni zbor zopet polnoštevilno, in ker mi gospodje niso novič ničesar naznanili, sodim, da smem upati, da bodo še v tej sesiji poslanci vseh okrajev sodelovali pri opraviilih dež. zbora. — Tudi namestnik marki Bacquehem je pozdravil poslance ali, kakor je razvidno iz poročil, ni omenil odsotnosti slovenskih poslancev.

Goriški. Deželni glavar grof Fran Coronini je v italijanskem in v slovenskem jeziku po-

Listek.

Institutka.

(Spisal Fr. G. Kosec.)
(Dalje.)

Poleg pisarne je bila obširna sobana visoko obokanega stropa z velikim lestencem in s starimi fresko-slikami, kazočimi ljubavne scene grških boginj in bogov, in s hrastovim, v pristno germanskem slogu izdelanim pohišjem. Skozi četvero visokih, koničastih oken je prihajala obilna svetloba.

„Ne zamerite, da Vam postrežem v tem starinskem salonu!“ — dejal je Rus, ko so stopili v sobano. „Jedilnica je konci hodnika, a je zapuščena ter rabi Rezi kot shramba“.

Ponudil jim je kave, peciva, ovočja, medu in vina, kar je bila postavila Reza na mizo.

Gradnička in Ida sta pili kavo, Gradnik in Rus pa sta spraznila naglo par kupic vina.

Iz „salona“ so prišli na desno krilo prvega nadstropja; ondaj je imel Rus svoji dve sobi.

Prva je bila svetlotapecirana, s svetlo hišno opravo in takimi zastori; po zidu so visele lovske slike, fotografije psov in konj, mej njimi pa so se se vrstili jelenji in srnaški rogovi. Nad pisalno mizo sta viseli križem dve dvocevki, revolver ter troje handžarov in bodal. Sosedna soba je bila temnota-

pecirana, s težkimi, rdečimi baržunastimi zastori, s pisanimi preprogami in rdečeprevlečenim pohištvom. Na stenah so visele poleg velikega zrcala tri slike: velik portret Rusovega očeta, stotnika, padlega pri Kraljevem Gradci, — Maxov Krist na križu in Vodnikova slika Kočondine izdaje. Tu je bila Rusova spalnica.

Na levem krilu sta bili takisto dve sobi, poleg teh, v kotu hodnikovem pa kopalna soba iz najlepjšega marmorja.

Obe sobi sta bili izredno svetlo, modro in rožnato tapecirani; tudi oprava je bila svetlih boj in sosebno ličnega, lahkega, elegantnega stila. Ob oknih so viseli težki, fantastičko drapirani zastori, po tleh pa so bila razstrta pristna perzijska šarena pregrinjala.

Po kotih so bili razstavljeni lični dekorativni stolci in vitke mizice obložene z različnimi malenkostimi, po stenah pa so bile obešene v širokih, umetalnih okvirih slike in sličice, predstavljajoče staroklasiške amoretne prizore, Ticijanovo Madono, Rubensovo Dalilo in spečo Venero neznanega slikarja.

„Kdo pa stanuje tukaj?“ — vprašala je Radnička vidno zadržljena.

„Sedaj še nihče; pripravljeno je . . .“

„Za bodočo soprogo?“

„Žal, da nimam pri iskanji prav nobene sreče!“

Hladno je izgovoril Rus te besede in se za hip ozrl v Ido, ki ni vedela, kam bi pogledala.

„Lepo bo stanovala tu, — in če jo bode še ljubili, srečna bo gotovo!“ — dejala je županja odhajaje.

„Ako je ne bom ljubil, je tudi ne bom snubil, gospa!“ — odgovoril je Rus in odvel goste še v pritličje.

Poleg velike, svetle kuhinje, v kateri so bile kuharica Reza in dve dekli, poleg shrambe za jestvine, obširne družinske sobe, takozvane hišterne in dveh sob za posle, bila je ondaj še obsežna klet.

Nato so si ogledali še zidano, zračno konjušnico, kjer so stali štirje konji, gladki in svetli kakor da so polirani. Tik konjušnice je bil hlev za goved, kjer je pa tedaj meketalo le dvoje telet in skakala truma črnih, belih, rujavih in pegastih kuncev. Triindvajset repov je bilo še na paši.

Tako so si ogledali vse.

Zmračilo se je in Gradnikovim se je trebalo vrniti.

„Do svidenja, gospod Rus!“ — dejal je župan iskreno stiskajoč Rusu roko. Veliki imetek, splošni uzorni red in čistost je napravila nanj izreden utis. „Veselilo me je, da sem Vas mogel pozdraviti na svojem domu in nađejam se, da me odslej posetite še večkrat!“

zdravil poslance. Pri verifikaciji volitev je dr. Gregorčič pojasnjeval dogodbe pri volitvi na Krasu in dolžil sežanskega okr. glavarja grofa Schaffgotscha, da je postopal nezakonito ter volilce teroriziral. Gregorčič je vse svoje trditve podprl s dokazi. Vladni zastopnik je trdil, da ni res, kar je navedel dr. Gregorčič. Dež. zbor je dovolil budgetni provizorij in volil v deželni odbor dva laška poslanca (Pajerja in Verzagnassija) ter dva slovenska poslanca (dr. Abrama in dr. Tumo).

Češki deželni zbor se je tudi v soboto otvoril. Deželni vrhovni maršal knez Lobkovic je v svojem nagovoru naglašal, da bo deželni zbor pravilno vodil obravnavo deželnega zbora in izražal željo, da bi v praktičnih vprašanjih vse stranke složno postopale. Ko je hotel govoriti namestnik grof Thun, je vstal dr. Engel in izjavil, da pristaja njegove stranke ne bodo poslušali namestnika. Nastal je potem velik hrup. Slišali so se klici: „Molčite!“ „Ven z namestnikom!“ „Njega ne bomo nikoli poslušali!“ Dr. Gregor je klical preteč s pestjo: „Mi nečemo namestnika, ki je zakrivil izjemno stanje, ki je toliko zagrabil proti češkemu narodu!“ Mladočehi so potem odšli iz dvorane. Grof Thun je potem vidno potr nadaljeval svoj govor. Govoril je, da se mora ohraniti celokupnost češke kraljevine in varovati narodna enakopravnost. Ko je Thun nehal govoriti, so se Mladočehi povrnili v dvorano. Mladočehi so bili poprej sklenili, da ne bodo nikdar poslušali namestnika in tudi zasebno z njim ne bodo občevali. Nemci so predlagali osnovo češke in nemške narodne kurije in kurije veleposestnikov. V svojem predlogu ne zahtevajo, da bi kurije imele kako pravo ugovarjati sklepom deželnega zbora, kakor bi jo bile imele po dunajskih punktacijah, temveč bi samo volile v deželni odbor in odseke in deželne zavode. Dr. Herold je predlagal, naj se sklene adresa na cesarja glede državnopravnega stališča Češke. Njegov predlog se je izročil odseku petnajstih članov. Dr. Barenther je predlagal, naj se vlado naprosi, naj razveljavi Kielmanseggov ukaz glede političnih pravic uradnikov. Stavilo se je še nekaj interpelacij, mej drugim je Funke interpeloval glede nekega ukaza o političnih pravicah učiteljev, če ga vlada misli razveljaviti?

Moravski deželni zbor se je otvoril tudi ta dan z navadnimi formalnostmi. Poslanec Promber je stavil neki predlog glede volitve odsekov, kateremu predlogu je zbor nujnost pripoznal. Poslanec Stransky je pri tem naglašal, da Čehi radi delajo v odsekih, če tudi niso v deželnem zboru zastopani, kakor bi morali biti po stavilu češkega prebivalstva. Obžaloval je, da se noben Čeh ne voli za predsednika kakemu odseku.

Gališki deželni zbor je otvoril deželni maršal grof Stanislav Badeni. Rusinom je obetal dobrohotnost in pravičnost. Namestnik knez Sanguzko je hvalil zasluge njegovega prednika za Galicijo, obetal, da bo vlada pravična tudi Rusinom, da se bo pa upiral pojavom strankinih strastij. Poslanec Barwinski obžaluje, da se pritiska le na rusinski narod pri volitvah, protestuje proti temu, da bi se majorizovalo Rusine v deželnem zboru.

Cel čas ni izgubil Rus svoje mirnosti in ne-skaljene ljubeznivosti; vedel se je kot bi se mej Ido in njim ne bila spregovorila nobena resnejša beseda. Spremil je goste še prav do izhoda, kjer sta stala dva mogočna jagnjeda s suhljati vršički. Ondi jih je pričakoval že kočijaž s kočijo.

„Dovolite, da Vas potegne vsaj do trga!“ — dejal je Rus uslužno se smehljaje in odprl kočijina vratca.

Zaman je bilo vse ugovarjanje; sedli so torej v voz, — v četr uri so bili doma.

„Polona, to je mož, to!“ — dejal je Gradnik tistega večera še parkrat spravljajoč se spat.

„Resen in priden... blagor bo njegovi družici, — oh!“ — odvrnila je županja misleča na svojo hčer.

„Kaj misliš, ko bi naša Ida...?“

„Oh, saj veš, da si želi Rus preproste, pametne gospodinje, a ne gospodsko vzgojene igrace! — Tisočkrat mi je bilo že žal, da smo si vzredili tako domišljavo, a nerabno institutko!“

„Nerabno! — Polona, čudna si nocoj! Saj Ida vendar opravlja polagoma vsa gospodinjstva dela in s časom...“

„Dà, s časom... z mojim trdom! A kaj čàš, ko viha nos in mu trmoglavu hrbet obrača! — Kdo jo bo vzel? Vzgojena je za salonsko damo, baronico, a ne za vrolo ženo resnega Slovenca!“

Dolenjski deželni zbor je imel že prvi dan ostro debato zastran potrditve poslancea Pickerta. Protisemitje so hoteli dokazati, da ta volitev ni veljavna, ker dotičnega prejšnjega volilnega okraja ni več in nov volilni red še ni sklenjen. Umljiva je razburjanost protisemitov, ker so mislili izkoristiti v svojo korist to, da se v nekaterih krajih več voliti za deželni zbor ne more. Brez njih se prememba volilnega reda skleniti ne more in nadejali so se torej, da bodeta vlada in liberalci jim v vse privolili, da so bode voliti moglo. Sedaj pa vidijo, da so se zmotili. Volitev se je izročila odseku.

Sleškega deželnega zbora prva seja je pa bila brez vsake zanimivosti.

V Ljubljani, 30. decembra.

Baron Morsey. Čitatelji se še spominjajo, da je poslanec Kaltenegger očital Morseyu, da je naredil zdražbo v konservativnem klubu, ker ni minister postal. Kakor neki konservativni listi poročajo, so konservativci že pod Windischgrätzem zahtevali, da bi postal baron Morsey poljedelski minister, da bode konservativni klub bolje zastopan v vladi. Stari neodložni Falkenhayn nekaterim ni ugajal. Konservativni klub in zlasti njegov vodja pa ni zadosti se potrudil, da bi barona spravil v ministerstvo. Nekaterim je bil morda tudi Falkenhayn še ljubši, nego Morsey. To je poslednjega jezilo in je iskal priložnosti, da naredi kako zdražbo v klubu. Povod razpору v Hohenwartovem klubu so bile v prvi vrsti osebne koristi. Seveda nekateri poslanci so pa istopili zaradi volilcev, mej katerimi se razširja nemško narodni duh, in so se zatorej bali, da jih izpodrine kak nemški nacijonalec, ako bodo s Slovenci sedeli v enem klubu.

Volilno sodišče. Grof Albert Appony zahteva, da naj se na Ogerskem verifikacija volilcev odvzame državnemu zboru in izroči kraljevi kuriji, to je najvišjemu sodišču dežele. V tem zmislu je o Božiču priobčil članek v glasilih narodne stranke in misli staviti predlog v državnem zboru. Vladni stranki to ne bode povse po volji, a vendar se ne ve, če se bode upala ustavljati. Seveda vse zlorabe s tem še ne bodo odpravljene, kajti nemidjarsko prebivalstvo na Ogerskem je zgubilo že zaupanje v nepristranost ogerskih sodišč. Vsekako bi pa bil to korak k boljemu. Pred leti je bil tudi v avstrijskem državnem zboru podobno misel sprožil grof Coronini, a se, žal, ni uresničila. Ne bile bi mogoče take volitve, kot so letos bile v Galiciji, ako bi posebno sodišče jih verifikovalo, ne pa državni in deželni zbori sami. Če se na Ogerskem stvar bolje uravna, treba bode skrbeti, da se tudi v naši državni polovici.

Bolgarsko sobranje. V bolgarskem sobranju so včasih prav jako ostre debate. Radoslavovci očitajo vladi in osebam pri dvoru, da bogate na stroške države. Očita se jim, da delajo dobičke pri grajenju železnic in drugih državnih podjetjih. Debate kažejo, da se v Bolgariji pod novo vlado ravno tako gospodari, kot se je pod prejšnjo. Stambulov je bil postal milijonar, ko je bil na krmilu in Stojilov ga sedaj posnema. Grajenje železnic v lastni režiji je

dražje, nego bi bili delo izročili tujim podjetnikom. Stojilov je seveda vlado in dvorne osebe branil, a ne s posebnim uspehom. Številke, katere je navajal Radoslavov, ni mogel ovrči. Knez bi pa Radoslavova rad dobil v ministertvo, da bi mu tako usta zamahnil.

Dogodki v Turčiji. Boj za Zejtun je bil jako hud. Po turških poročilih je palo 2500 Armencev in 250 Turkov. Te številke niso verjetne in so mogoče samo, ko bi bili Turki klali in pobijali, ko se je mesto že udalo. Sicer pa trdi neko poročilo, da so Turki vzeli še samo vojašnico, mesta pa še nimajo. — V Skopljah v Stari Srbiji je bil poboj mej dijaki in profesorji tamošnjega srbskega in tamošnjega bolgarskega učilišča. Mej Bolgari in Srbi v Skopljah je že staro sovraštvo. Pretep so pomirili turški žandarji. — Po Carigradu so bili te dni raztreseni listki, v katerih se pozivlja prebivalstvo, naj sultana sune s prestola. Turška oblastva ne vedo, če so te listke raztresli Turki ali pa Armenci. Dolže poslednje, da s tem hočejo prouzročiti kake nemire. — Grška vlada je nevoljna, da Turki pošiljajo vojske na Kreta. V Atenah so menda se nadejali, da bodo Turki roke križem držali in mirno gledali, da Grki si privoje Kreta. Če jo bodo hoteli imeti, se bodo morali zanjo vojevati.

Venezuelski razpor. Angleška vlada skuša pridobiti Francijo, Holandijo in Španijo, da bi protestovale proti Clevelandovi politiki. Te države imajo posestva v Ameriki in če obvelja Monroejeva doktrina, in če bodo zedinjene države odločevale meje, bodo kmalu izrinile vse te države iz Amerike. Clevelandova izjava je bila jako po godu drugi večji braziljanski republiki, Braziliji. Braziljski senat jo je z veseljem pozdravil. Seveda Brazilija meji s Gujano in meja ni prav nič določena, ker so ob meji veliki gozdi. Pri razširjenju kulture pa utegne priti do mejnih razporov in tedaj bi bilo Braziliji jako po volji, ko bi Američani sami določevali meje. Protest omenjenih evropskih držav bi pač ne imel drugega pomena, da evropske države pokažejo, da Monroejeve doktrine nikdar ne priznajo. Kacih posledic protest ne bode imel.

Zborovanje slovenskega učiteljstva v Ljubljani

dne 27. in 28. decembra t. l.

V precejšnjem številu so se sešli slovenski učitelji s Kranjskega pretečeni petek in soboto k občinoma zboroma dveh svojih prevažnih društev „Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“ in „Slovenskega učiteljskega društva“.

Prvo imenovano društvo je zborovalo v petek zvečer ob 6 uri v klubovi sobi hotela „Pri slonu“. Društveni predsednik g. Andrej Žumer je otvoril zborovanje s primernim pozdravom, v katerem je izrazil veselje nad zanimanjem do prepotrebne družbe, kateremu je namen, da zgradi v Ljubljani konvikt, ki hodi zavetišče in vzgojevališče slovenskih učiteljev otrok. Tajnik g. Juraj Režek je v svojem poročilu očrtal društveno delovanje v preteklem letu, katero je zajedno prvo leto njega obstanka. Slovensko učiteljstvo je za društvo storilo, kolikor mu je bilo poleg pičlih dohodkov in obilnih izdatkov mogoče storiti. Večina tistih, do katerih se je društveni odbor obrnil s prošnjami za podporo, odzvala se je

nosti in hladne šaljivosti, katero je smatrala časih za neomiko in predrznost.

Skrbneje ga je začela opazovati in se uverila kmalu, da je Rus odkritosrčen poštenjak, vreden vsega spoštovanja. Kmalu si je priznala, da ga je smatrala egoistom in špekulantom po krivici. Zvedela je bila, da ga obiskujejo pogosto bogati očetje premožnih hčerk iz trga in okolice z razumljivimi nameni; nò, Rus ni kazal, odkar ga je zavrnila Ida, prav nikakega veselja po ženitvi. In to je naši Idi strašno laskalo! — Često je čutila, kadar je sedela v njegovi družbi, kako skrivoma upira vanjo svoje jasne oči polne ljubezni in toge. Zasmilil se ji je! — In kadar ga je takisto skrivaj opazovala ona, videla je nakrät, da Rus ni — grd, nego prav simpatičen mož, čegar ponosne brke in temno lice mu daje še posebno moško, nekam spoštljivo zunanjost. Pa tudi neomikanec ni Rus! — Velika, izbrana knjižnica, iz katere ji je samovoljno prinašal najboljša dela, — zmerno, skromno, a premišljeno izražanje njegovih nazorov o tem in onem, ji je bilo prejasen dokaz, da je Rus mož, ki svoje znanja vselej in usiljivo ne kaže, temveč je hrani v srci in duši. Ko pa je zvedela, da je absolvoval ljubljansko realko in dunajsko trgovsko akademijo, bila je radi svoje prenačljene obsodbe vsa poparjena.

(Konec prih.)

s tem, da je društveni blagajnik dopolnila večje ali manjše doneske, ki so se končno nabrali v precejšnji kapital. Ali kakor je bil velikonočni potres naši domovini v veliko nesrečo, tako je zastavil tudi društveno delovanje. Polagoma pa se je začelo zopet gibanje tako, da šteje društvo danes 2 pokrovitelja, 4 ustanovnike, 42 letnih članov in 30 podpornikov. Konečno je izrekel tajnik vsem tistim, ki so kakorkoli delali za društvo, društveno zahvalo in prošnjo, da naj ostanejo tudi v bodoče društvu naklonjeni in naj mu pridobijo obilo novih prijateljev. Društveni blagajnik g. Jakob Dimnik je poročal, da je imelo društvo v preteklem letu 1800 k. in 30 h. dohodkov, in 48 k. 82 h. stroškov, torej čistega dohodka 1751 k. 48 h., kateri je podeljen v mestni hranilnici ljubljanski. Imenoma je blagajnik zahvalil pokrovitelja gg. Jožefa Travna, učitelja v Naklem in Petra Mayrja ml., posestnika v Kranji, ki sta društvu darovala po 200 k., č. g. kanonika Rozmana, dekana Štrbenca, župnika Drčarja, drž. poslanca Globočnika, svetnika Mahkota, posojilnici Radovljici in Ribnici, ki so društvu doposlali večje svote. — Poročilo tajnikovo in blagajnikovo se je brez ugovora odobrilo. Nato je bila volitev novega odbora, ki se je precej tako konstituiral: predsednik Andrej Žumer, I. podpredsednik Francišek Gabrček, II. podpredsednik Jožef Cepuder, tajnik Juraj Režek, blagajnik Jakob Dimnik in odborniki Francišek Črnogoj, Engelbert Gangl, Jakob Furlan in Janko Likar.

Društveni predsednik je potem zaključil zborovanje z nadejo, da bode društvo tudi v bodoče tako lepo delovalo in stopilo korak bliže svojemu smotru.

Po zborovanju je bil istotam skupščinarjem na čast zabavni večer „Slovenskega učiteljskega društva“, ki je v prijateljskem krogu združil nad 60 udeležencev. Ob tej priliki sta bili dve predavanji. Gosp. Kečelj si je izbral temo „Učitelj in narod“, g. Fr. Črnogoj pa je v humoristiškem govoru razpravljal „o konfiskovanem blagu“. Ker bomo oba sestavka čitali v „Učit. Tovaršu“, nam ni treba tu o njih več govoriti. Omenimo le toliko, da sta bila oba govora temeljito sestavljena in z živahnim odhrovanjem vzprejeta. (Konec prib.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. decembra.

— (Deželni zbor kranjski.) V soboto se je konstituiral klub narodnih poslancev, kateremu je pristopilo sedem mestnih poslancev in oba poslanca trgovinske zbornice. Klubovim predsednikom je bil izvoljen ces. svetnik Ivan Murnik. Klerikalni poslanci so se združili v posebnem klubu, tako da so zdaj slovenski poslanci tudi formalno ločeni. — Naše poročilo o sobotni seji dež. zbora je popolniti v toliko, da so bili v upravni odsek razen navedenih poslancev voljeni še dr. Tavčar, Loy in grof Leon Auersperg, v odsek za letno poročilo pa posl. Perdan.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Prihodnja slovenska predstava bode v četrtek, dne 2. januarja, in sicer se bode ta dan pela nova opera, jedna najslavnejših in najpriljubljenejših, kar jih pozna glasbena literatura: Bizetova opera v štirih dejanjih „Karmen“. Ta prelepa opera se poje po vsem svetu, v vseh jezikih, povsod polni gledališča tako, kakor morda nobena druga. Da bode imela na našem gledališču tako sijajen uspeh, kakor ga je imel doslej samo „Trubadur“, o tem ne dvomimo ni najmanj, upamo celo, da se občinstvu še bolj prikupe. Nastudirana je opera jako dobro. Glavna uloga, Karmen, je v rokah gđe. Jungmannove, Mikaelo bode pela gđena. Ševčikova, Jozeja gospod Purkrabek, torejorja Exkamilla g. Noll, poročnika Zuniga g. Vašiček. V ulogi ciganke Fraskite nastopi prvič gospa Purkrabekova. Intendantica hrv. gledališča v Zagrebu je v znani in že tolikrat izkazani postrežljivosti posodila svoje, jako ukusne kostume, tako da bo predstava tudi v sceničnem oziru zadoščala vsem opravičenim zahtevam. Naši solisti so skoraj vsi že peli svoje vloge na drugih gledališčih, gđe. Jungmannova pa je kot Karmen slavila lani v Brnu prave triumpfe. Celotna nemški listi brnski, ki sicer črskemu gledališču niso prijazni, so je laskavo hvalili in je na pr. „Brüner Zeitung“ pisala o njej: Gđena. Jungmannova je srečno interpretirala težko naslovno ulogo in popolnoma potrdila našo jako laskavo sodbo, katero smo izrekli o njej pri nje prvem nastopu. V muzikalnem oziru je pela povsem pravilno in lepo, odlikovala pa se je tudi z igro. Nje ognjevit živahno mimiko in nje kretanje sta podpirala pravilno razumevanje in tolmačenje vodilnih nagibov, prešinjajočih ta nemirni, strastni, demonični značaj. Krasni alt in lepa unanjoet bodeda mladi pevki kmalu odprli pot na kako veliko gledališče, zato naj bi pristojni faktorji skrbeli, da se ta izborna sila pridobi stalno za brnsko gledališče. Številno občinstvo je gospodično odlikovalo z burnimi izrazi priznanja. Tako je pisal brnski uradni list, in uradni listi, to vidimo posebno dobro pri nas, niso slovanskim gledališčem nikjer naklonjeni. Z ozirom na tesni prostor, naj za danes zaostajajo te vrstice, jutri pa priobčimo vsebino dejanja, katera utegne čitatelje toliko bolj zanimati, ker se libreto to pot ne bo posebe natisnil. Dram. društvo je doslej pri libretih imelo toliko izgubo, da mu več ne kaže, izdajati libreto v posebnih knjižicah.

— („Dramatičnega društva“) izredni občni zbor se je vršil v soboto zvečer v „Narodnem domu“. Predsedoval je g. dr. Tavčar. Gosp. vodja Šubic je poročal o računskem sklepu za gledališko sezono 1894/95. Društvo je imelo 35.357 gld. 25 kr. dohodkov in 35.329 gld. 30 kr. stroškov. Mej dohodke je všteta seveda subvencija dežele in mesta ljubljanskega v skupnem znesku 9000 gld. Mej troški je zlasti omeniti gaže (14.046 gld. 28 kr.), honorarje za dramo (1865 gld. 35 kr.), honorarje za opero in zbor (4591 gld. 43 kr.), tantijeme in honorarje pisateljem in prelagateljem (2194 gld. 5 kr.), godbo (1929 gld. 70 kr.), razsvetljavo (1977 gld. 10 kr.) in druge redne troške predstav (4526 gld. 1 kr.). Brutto-dohodek vsake predstave je povprek 323 gld. 22 kr., troški za vsako predstavo pa znašajo 459 gld. 20 kr., tako da je pri vsaki predstavi izgube 135 gld. 98 kr., katera se mora pokriti iz subvencije. Računski sklep se je brez ugovora odobrilo, volitev dveh odbornikov pa se je odložila do rednega občnega zbora.

— (Slovensko gledališče.) Četrtrič in menda tudi zadnjič se je včeraj pela Humperdinckova opera „Janko in Metka“. Ocenjali smo posamične pevke in pevce opetovano tako da je že znano, kako pojo v tej operi svoje vloge. Sinoči so se vsi sami prekosili. Pri najboljši volji nismo mogli zaslediti nobene hibe. Vse se je pelo korektno in točno in to je pri tako sila težavni operi velika stvar, vredna posebne pohvale. Kakor se je pela lepo in dobro, tako se je tudi igralo; živahno in animirano, a tudi z orkestrom smo bili popolnoma zadovoljni. Gledališče je bilo popolnoma razprodano v parter so se morali postaviti celo stoli in da je bilo tudi mnogo in zasluznega ploskanja je ob sebi umevno.

— (Glas iz občinstva.) Ljubljanska čitalnica javila nam je pred kratkim svojo običajno Silvestrovo veselico. Kakor se čuje od druge strani namerava „Glasbena Matica“ prirediti pevski večer v zabavo svojim marljivim pevcem in pevkam pri Maliču. Čadno se nam dozdeva to postopanje dveh slov. društev, ki sta pri enakih prilikah dosedaj nastopali vedno skupno. Letošnje leto bilo je društvenemu življenju neugodno. Zato naj bi se vendar zadnji večer obhajal v prijetni družbi kot omen živahnega bodočega društvenega gibanja, ki je v nas sedaj žalibog popolnoma prenehalo. Prostoru imamo že v Narodnem domu, ki naj bi v smislu preteklih časov družil na tak slovesni večer slovensko občinstvo v skupni prijetni zabavi! Mogoče prepozno

— (Narodna čitalnica v Crnomlju) priredi v letošnjem predpustu tri veselice: 1.) 5. januarja zabavni večer z jednodnevnjsko igro „Pes in mačka“, dvema mešanima zboroma ter tremi točkami, katere izvaja godba na lok. 2.) Dne 19. januarja plesni venček. Svira godba na lok. 3.) Dne 2. februarja Vodnikovo svečanost z vzporedom osmih točk. Tri izvaja godba na lok, dve mešani zbor, jedna obsega igro v jednem dejanju „Poglavje I. II. in III.“, jedna deklamacijo in zadnja točka je sijajen ples s kotiljonom. Začetek vseskar ob 8. uri zvečer. Pevske točke vodi g. R. Schiller, godbene g. F. Padefa. Vrši se v prostorih gostilne „Grad“.

— (Nov poštni urad.) Dne 1. januarja 1886 odpre se v Zagradcu pri Žužemperku na Kranjskem v okraju Novomeškem nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica poštne-branilnišnega urada. Zvezo bode imel s poštним omrežjem po poštne poti, ki bode hodil po jednokrat na dan v Žužemperk.

— (Bratno društvo v sv. Križi na Vipavskem) priredi dne 5. januarja ob 3½ ure popoldne občni zbor z navadnim vzporedom. Ob jednem prosti odbor naj stori vsak ud svojo dolžnost do društva s tem, da plača do konca t. l. zaostalo mesečnino. Dosedanji udje naj ostanejo zvesti ter naj delujejo na to, da pridobijo še novih udov jednemu narodnemu društvu o občini. Po zborovanju prosta zabava.

— (Narodna čitalnica v Ptuj) priredi kakor vsako leto tudi letos Silvestrov večer dne 31. decembra v svojih prostorih v „Narodnem domu“

z običajno tombolo kateri sledi tamburaški in pevski koncert ter gledališki prizor. Začetek ob 7½. uri zvečer.

— (Soška podružnica v Tolminu.) Za vso Soško dolino snujejo ondotni rodoljubi „Slov. plan. društva“ podružnico z imenom „Soška podružnica“ in s stanoviščem v Tolminu. Ustanovni shod oživotvori se ta mesec to novo sotrudnico našo, kateri namen bode razkrivati in razglašati obilne krasote Soške doline. Žvela nova podružnica in nje ustanovitelji, ki so pomagali uresničiti našo prisrčno željo!

* (Prijazne razmere.) Tam, la-bas, na Balkanu, mej brati Srbi, vladajo še dandanes prav patrijarhalne razmere. Tako n. pr. imajo Srbi svoj parlament, a način občevarja spominja živo na stare čase parlamentovanja pod lipo. V jedni zadnjih sej se je neki prošnik približal podpredsedniku narodne skupščine, mu vrecil neko prošnjo ter jo ustno podpiral in priporočal na uvaževanje. Govoril je menda zelo po domače, kajti podpredsednik Rajković mu je vzpričo cele zbornice založil par krepkih zaušnic. Oklofutani prošnik je hotel na isti način odgovoriti, a priskočili so orožniki in ga odgnali v zapor.

* (Vodja ruskih nihilistov.) Sergei Stepnjak je v Londonu ponesrečil. Povožil ga je žeezniški vlak. Stepnjak je bil brez dvoma najtalentiranjši nihilist. V mladih letih je bil ruski častnik, pa je izstopil iz službe in se posvetil nihilistični agitaciji. L. 1878. ga je policija ujela, a ko ga je eskortirala k sodišču, je v Petrogradu utekel, zabodel tako mimogrede generala Medimova, načelnika državne policije in srečno zbežal iz Rusije. Žvel je najprej v Švici, potem v Italiji in naposled v Londonu, kjer je prejel predavanja in pisal knjige in časnike, v katerih so se pojasnjevale ruske razmere. Umrl je v starosti 45 let.

* („Le petit sucrier“) pod tem imenom je poznala vsa Francija dvajsetkratnega milijonarja in pariškega lahkoživca Maksa Lebaudyja, čigar ekscentričnost je mnogokrat prouzročila, da so se evropski listi z njim bavili. Te jesen je bil Lebaudy asen-tiran k vojakom. Kmalu na to se je pokazalo, da je jetičen. Vojaški komando se ni upal, oprostiti jetičnega Lebaudyja vojaške službe, boječ se, da bi se mu očitalo, da je podkupljen. Zdravniki so za-tegadelj proglasili Lebaudyja za simulanta. Sedaj, ko je Lebaudy umrl, je pa javno mnenje silno raz-burjeno zoper vojaški komando, češ, zakaj se Le-baudy ni pustil iz vojaške službe. Stvar je prišla celo v parlamentu na razgovor.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda so darovali v ime odkupa od navadnih novoletnih in družih voščil odbornikom šenklaško-franciskanske podružnice gg.: Ivan Knez in Ivan Vilhar po 20 kron; Josipina Arce, Dr. Ferjančič, I. Grobelnik, Franc Hren, Dr. M. Hudnik, H. Kenda, Fr. Kolman, Dr. Majaron, M. Stare, Ivan Plantan, Ivan Prosenč Jernej Zupanc in dr. Tavčar po 10 kron; M. Druškovič, I. Gogola, Fr. Soss, M. Šlajmer, pl. M. Trnkozy, Vencarz, in I. Vodnik po 6 kron; J. Baštijančič, I. Duffe, Dr. V. Gregorič, Gričar in Mejač, Jančar Josipina, Roz. Kavčič, J. Mathian, L. Mikusch, F. Petič, M. Pleško, K. Seunig, Iv. Skale, U. Souvan, Dr. Fr. Tekavčič, A. Zajec in M. Zupanc po 4 krone; M. Drenik, Z. Fabian, P. Förster in Fr. Goričnik po 3 krone; baron Zierheimb B., A. Dolenc, dr. S. Elbert, dr. S. Jenko, B. Kušar, A. Lah, Ne-imenovana, Marg. Petričič, B. Zamida, I. Zbanič, Marg. Zupanič in Jos. Žakelj po 2 kroni; dr. A. Čabašek, Gabr. Lozar, A. Svetek in M. Ziterer po 1 krono vsiga skupaj 326 kron. Vsem darovalkam in darovalcem presrčna hvala in veselo nove leto!

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Rodbina Svetec v Litiji (kot odkupnino novoletnih voščil za Ljubljano) 10 kron. — G. Jugovic s soprogo 8 kron in rodbina Papež 6 kron (oba v Krškem mesto novoletnih voščil). — G. Jakob Blažon, davč. praktikant na Vrhniki, 1 krono. — G. Matija Kocuvan, c. kr. kancelist v Ribnici, s soprogo 2 kroni (kot odkupnino od novoletnih voščil). Skupaj 27 kron. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzobjavke.

Zider 30. decembra. Deželni glavar in drž. poslanec dr. Klaič je nevarno zbolel.

Dunaj 29. decembra. Nemški kancelar knez Hohenlohe je bil včeraj pri cesarju v avdijenciji, katera je trajala celo uro.

Dunaj 30. decembra. Minolo noč je bil v Dunajskem Novem mestu močan potres. Čulo se je strašno podzemsko bobnenje.

Carigrad 30. decembra. Zejtunski ustaši so se morali na vsi črti umakniti turški vojski. Ker je zapadel sneg, so postale operacije turške vojske nemogoče.

Madrid 30. decembra. Oficijelno se javlja, da je španska vojska v raznih malih bitkah zmagala nad kubanskimi ustaši in da beže ustaši v gore.

Loterijne srečke 28. decembra.
Na Dunaji: 7, 2, 20, 75, 27.
V Gradcu: 56, 37, 21, 60, 79.

Tuji.
29. decembra.
Pri Mladu: Majdič iz Mengiša. — Vošnjak iz Celja.
— Basle iz Pulja. — Zock iz Metlike. — Schwarz iz No-
vega mesta.
Pri Matiču: Dr. Treo iz Postojne. — Trost iz
Ra grtega. — Rustija iz Košana. — Druškovič iz Idrije. —
Pamer iz Knittelfelda. — Svidlowski iz Brezna.
Pri Lleydu: Majcen iz Celovca. — Držić iz Kranja.

Meteorologično poročilo.

Decembra	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	746.0	-3.4°C	sr. svzh.	jasno	
29.	7. zjutraj	743.7	-8.0°C	p.m. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	740.6	-2.5°C	sr. vzhod.	del. obl.	
	9. zvečer	740.9	-5.6°C	sr. vzhod.	oblačno	
30.	7. zjutraj	737.9	-6.0°C	sr. jvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	736.4	-4.0°C	sr. vsvz.	skoro obl.	

Srednja temperatura sobote in nedelje -2.8 in -5.4,
oziroma za 0.2° in 2.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 30. decembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld.	75	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99		75	
Avstrijska zlata renta	120		90	
Avstrijska krona renta 4%	99		10	
Ogerska zlata renta 4%	120		90	
Ogerska krona renta 4%	98		70	
Avstro-ogerske bančne delnice	94.9			
Kreditne delnice	856		75	
London vista	121		20	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59		32 1/2	
20 mark	11		85	
20 frankov	9		61 1/2	
Italijanski bankovci	44		05	
C. kr. cekini	5		74	

Dné 28. decembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	142	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189		—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127		50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. list.	120		—	
Kreditne srečke po 100 gld.	200		—	
Ljubljanske srečke	23		50	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23		—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	164		25	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	477		—	
Papirnati rubelj	1		28 1/2	

Soba

čedno meblovana se takoj dá v najem dvema
solidnima gospodoma na Prešernovem trgu št. 2
v Kapšovi hiši, II. nadstropje. (1682-1)

Želodčne kapljice.

Te kapljice so zelo pro-
spešne (provzročujejo slast
do jela, razstvarjajo sliz,
so pomirjive in olajšujejo,
ustavljajo krč in krepijo
želodec; rabijo pri nape-
njanji in zapečenosti,
preobremenjenem želodcu z
jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica z rabilnim
navodlom velja 20 kr.,
tucat 2 gld., 3 tucate
samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1561-5)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Gozdni čuvaj

in za silo tudi vrtnar išče službe pri kaki gradbi. —
Več pove Matčeva škofa, p. Slava ob juž. žel. (1680-1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Rastopne omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v
voznem razpisniku.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

08. 12. ur 5 min. po vozi osebni vlak v Trbiš, Pontabai, Beljak, O-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Seibthal v Anzei, Ischl, Gmun-
den, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Heb-
Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipek, Dunaj via Amstetten.
08. 12. ur 10 min. zjutraj osebni vlak v Koberje, Novo mesto.
08. 12. ur 15 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabai, Beljak, O-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seibthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
08. 12. ur 25 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Koberje.
08. 12. ur 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabai, Beljak,
Olovec, Ljubno, Seibthal, Dunaj.
08. 12. ur 40 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Olovec, Ljubno,
des. Seibthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na jezeru, Incomost,
Bregenz, Ouhli, Gesevo, Faria, Steyr, Linz, Gmundena, Ischl, Bude-
jovice, Pilsen, Marijine varo, Heb, Francovo varo, Karlove varo,
Prago, Lipek, Dunaj via Amstetten.
08. 12. ur 50 min. zjutraj osebni vlak v Koberje, Novo mesto.
Razna tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 30 min. popoldne
osebni vlak v Ljubno-Hied.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

08. 12. ur 5 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
skega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischl, An-
zei, Ljubna, Olovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
08. 12. ur 10 min. zjutraj osebni vlak s Koberja, Novo mesta.
08. 12. ur 15 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Faria, Gesevo,
Ouhli, Bregenza, Incomost, Zell na jezeru, Land-Gastein, Ljubna,
Olovec, Pontabai, Trbiša.
08. 12. ur 25 min. popoldne osebni vlak s Koberja, Novo mesta.
08. 12. ur 30 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Seibthal,
Beljaka, Olovec, Franzensfeste, Pontabai, Trbiša.
08. 12. ur 40 min. zjutraj osebni vlak s Koberja, Novo mesta.
08. 12. ur 50 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubnega, Beljaka, Olovec, Pontabai, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

08. 12. ur 5 min. zjutraj osebni vlak v Kamnik.
08. 12. ur 10 min. popoldne osebni vlak v Kamnik.
08. 12. ur 15 min. popoldne osebni vlak v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

08. 12. ur 5 min. zjutraj osebni vlak iz Kamnika.
08. 12. ur 10 min. popoldne osebni vlak iz Kamnika.
08. 12. ur 15 min. popoldne osebni vlak iz Kamnika.

Vabilo.

Uže mnogo let oproščajo se blago-
tvoritelji čestitanja ob novem letu
in ob godovih s tem, da si jemljejo

oprostne listke

na korist ubožnemu zakladu.

Na to hvalevredno navado usoja si
mestni magistrat tudi letos slavno občinstvo
opozarjati z dostavkom, da sta razpečevanje
oprostnih listkov drage volje prevzela go-
spoda trgovca: **Karol Karinger na**
Mestnem trgu št. 8. in Albert
Schäffer na Kongresnem trgu št. 8.

Vrhu tega bodo v smislu obstoječega
ukrepa občinskega sveta mestni uradni sluga,
kakor poprej tudi letos raznašali oprostne
listke po hišah.

Za vsak oprostni listek, bodisi za
novo leto ali za god, je, kakor do sedaj,
položiti **petdeset krajcarjev** (1 krono)
in na vpisni poli poleg imena pristaviti
tudi število vzetih listkov.

Velikodušnosti niso stavljenе meje.

Pisnim pošiljkatvam bodi pridejana
tudi razločna adresa.

Imena blagotvoriteljev se bodo sproti
razglašala po novinah. (1679-2)

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane,

dné 27. decembra 1895

Stenograf

1663 službe. — Ponudba sub Krznar 22 Gradec
poste restante. (1663-3)

V torek dné 31. decembra

v hôtelu „Pri Slonu“

velika

Silvestrova veselica

z vojaškim koncertom

godbe c. in kr. pešpoka kralj Belgijcev št. 27.

Začetek ob 8. uri.

Vstopnina 40 kr.

Z odličnim spoštovanjem

Iv. Mayr.

(1681-1)

Pozor! Pripravna Pozor!

novoletna darila.

Največja zaloga in najcenejša
prodaja

kravat, srajc, ovratnikov, zapestnic
(manšet), predpasnikov, modercev,
normalnega perila itd.

Ign. Žargi.

(1656-3)

2 leti garancije!

Remont. iz nikla	gld.	3.85
„ srebr. 1000 zlat r.		7.15
„ za dame		9.25
Spiralna Breque, 15 kamn.		13.20
„ 16 k. I. Chaton sistem „Glashütte“		17.05
„ Goldin“ Rem. s 3 pokrovi		6.60
„ garantirano trajna		9.90
Budilka, na sidro idoča, svetleča		1.87
Regulateur, 1 dan idoč, z bitjem		5.50
„ 10 dni idoč, z bitjem		8.25

Ilustr. cenike o urah, verižicah, budilkah, regula-
turjih, zlatem in srebrnem blagu do najfinjše
vrste razpošiljam gratis in franco. Neugajajoče
blago se zamenja ali se povrne denar.

Evg. Karecker, tovarna za ure.

Bregenz. Vorarlberg. (1625-10)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva

tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurjim očesom
in proti utrjenju kože na nogi. Ima ve-
liko prednost, da se samo s čopičem namaže
na bolni del.

1 steklenica z navodilom, kako se rabi, in s
čopičem vred 40 kr., dvanaajstotica 3 gld. 50 kr.

Dobiva se (1562-5)

v lekarni Trnkóczy-jevi
poleg rotovža v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

— Lepa —

novoletna darila

kasete (pisemski papir), spominske

knjižice, albume,

jaslice, razne pisalne oprave

ima v zalogi in priporoča

Anton Zagorjan

knjigarna v Ljubljani, na Kongresnem trgu,
(1642-6) v „Slovenske Matice“ hiši.

V založbi

Antona Zagorjan-a

knjigarja v Ljubljani

(1641-6)

so izšli in se prodajajo lični

slovenski koledarji

za leto 1896.

Skladni koledar	po 60 kr.
Stenski notični koledar	25 "
Dijaški koledar	60 "
Žepni koledar	20 "

S pošto vsak koledar po 5 kr. več.